

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ملک الشعراء
استاد محمد نسیم «اسیر»
تنظیم و ویرایش: پورتال

جفنگِ دگران

این شعر در اواخر دوران خلق و پرچم سروده شده است،
که با شرایط امروزی نیز صدق می کند:

ای سرا پا شده محصور به چنگ دگران	رنگ خود باخته، برداشته رنگ دگران
نغمه بلبل باغ وطن نیست به یاد	ای سر و گوش نهاده به جفنگ دگران
خسته دست تو به زنجیر اسارت هیات	بسته پای تو به هر رقص، به زنگ دگران
ننگ و ناموس وطن داده ز کف، اما خود	می کنی غیرت بیگانه و ننگ دگران
مسجد و خانقاه ویران و دیانت پامال	دل و دین داده به گنگ و به گرنگ دگران
این عجب نیست که از خویش فراموش کرده	داس بیگانه بگیری و کلنگ دگران
شیشه های دل احباب شکستی به ستم	نه بسنگ خود مان، حیف به سنگ دگران
ای ز خود رفته به خود آی که تا چند ترا	بفریبد سخن رنگ، به رنگ دگران
وی تهی جام تو از باده مردی و غرور	مست گردیده ز پیمانه بنگ دگران
دل افسرده ز بیگانه پرستی خون است	سینه پردرد ز تیر و ز خدنگ دگران
«اسپ تازی شده مجروح به زیر پالان»	گشته سر قافله ما خر لنگ دگران

تاز چنگ دگران وارهی امروز «اسیر»
هله بردار قلم از پی جنگ دگران

(بن - المان - جولای ۱۹۹۰)